

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΛΕΩΝ.

(PHOCA JABATA GIM.)

λήλους δυσκολίας εἰς τὰς περιδιαβάσεις του· ἐστέρει αὐτὸν ἀπάσης τῆς φύσεως καὶ ἀπάντων τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων. Τῷ ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὴν μετὰ τῆς φρουρᾶς συγκοινωνίαν καθὼς καὶ τὴν μετὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου· ἐμπόδισε τὴν ἀλληλογραφίαν του, ἐμπόδισε τὸ νὰ δίδωσιν εἰς αὐτὸν εἰδήσεις περὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ τοῦ υἱοῦ του. Ἀπεμάκρυνεν αὐθαιρέτως τοὺς ἱατροὺς του, τὸν ἐχώρισεν ἀπὸ τῶν συντρόφων τῆς ἐξορίας του, καὶ εἰς ἄλλα τοιαῦτα ὁ σὺρ Οὐδσων Λόδης κατεδίκασεν ἐν διαστήματι πενταετίας τὸν Ναπολέοντα, πρὸς θραδὺν αὐτοῦ ὁδυνηρὸν ὄλεθρον.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1821 ὁ Ναπολέων ἤρχισε νὰ φθεῖρεται ἐπαίσθητῶς. Ὅτε δὲ τὸν φεβρουάριον ἐφάνη κομὴ τῆς ἄνωθεν τῆς Ἀγίας Ἐλένης, ὁ Ναπολέων προσεθάνθη κατ' ἀρχὰς ὅτι τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τοῦ θανάτου τοῦ Ιουλίου Καίσαρος! Καὶ ἡ κρίσιμος στιγμή δὲν ἤργησε νὰ τὸν καταλαμβάνῃ, ἀρχίσασα ἀπὸ τῆς 17 μαρτίου. Τὴν 15 ἀπριλίου ἔγραψε τὴν διαθήκην του κατὰ τὴν ὁποίαν ἀφίνει πλείστα δαίγματα τῆς εὐνοίας του διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν παλαιὰς καὶ νεωτέρας ἐκδουλεύσεις, καὶ εἰς ταύτην ἐκφράζει «ὅτι ἐπιθυμῶ ν' ἀνεπαύετο ἡ κόνις αὐτοῦ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐκείνου τὸν ὁποῖον ὑπερηγάπα.» Τὴν 19 διεμαρτυρήθη πάλιν κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς Βρετανίας.

Τὴν 21, λαμβάνων τὰ τῆς θρησκείας βοηθήματα· τὴν 24 ἐπιπροσθέτει πολλὰ εἰς τὴν διαθήκην του, καὶ τὴν 2 μαΐου, εἰς περίοδον παραφροῦς εὐρισκόμενος, ἐνόμισεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στρατεύματος, ἐν Ἰταλίᾳ. Τὴν δὲ 5, ὥρα περὶ τὴν πέμπτην καὶ ἡμίσειαν τῆς ἐσπέρας, ὅτε τὸ πυροβόλον ἀνήγγειλε τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὁ Ναπολέων διακόπτει τὴν ληθαργικὴν του σιωπὴν, δια ν' ἀφήσῃ ἐκ τοῦ στόματός του τὰς τελευταίας τρεῖς ταύτας λέξεις· «Μέσῳ τοῦ στρατεύματος.» Οἱ λόγοι οὗτοι ὑπῆρξαν οἱ τελευταῖοί του, καὶ τὸ τελευταῖόν του βλέμμα ἐσταμάτησεν ἐπὶ τῆς προτομῆς τοῦ υἱοῦ του, τεθείσης πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἐμπροσθεν τῆς κλίνης του. . . . Δύο ἡμέρας μετέπειτα, ὁ νεκρὸς του ἐτάφη, τὴν 8 μαΐου, ἐνδεδωμένος τὴν στολὴν τῶν ἐρίππων εὐζώνων τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, καὶ ἔγκλειστο, εἰς τέθριππον νεκροφορεῖον. Τὴν 9 ἐτελέσθη ἡ ἐπικήδειος πομπή· τὰ δὲ λείψανα τοῦ ἥρωος ἐναπετέθησαν εἰς τινα μικρὰν κοιλάδα, ὁνομασθεῖσαν κοιλάδα τοῦ Γερανίου, πλησίον τῆς ὁποίας ῥεεὶ διαυγὴς πηγή, καὶ φρουρὰ ἐπετήρει τὸν τάφον του, μέχρι τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων του ἐν Γαλλίᾳ, γενομένης, ὡς εἶναι γνωστὸν, μετὰ μεγίστης πομπῆς καὶ παρατάξεως κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον τοῦ 1840 ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Ζουαμβίλ ἐπὶ τῆς φρεγάτας la Belle Poule. Εἶναι δὲ σημειώσεως ἄξιον ὅτι ὁ Ναπολέων προσωρμίζετο αἰχμάλωτος εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλένην τὴν 15 ὀκτωβρίου 1815, καὶ τὴν 15 ὀκτωβρίου 1840, ἀκριβῶς μετὰ 25 ἔτη, ἤρθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀπὸ τὴν νήσον διὰ νὰ ἐναποτεθῇ θριαμβευτικῶς εἰς τὴν πατρίδα του.

Π. Η.

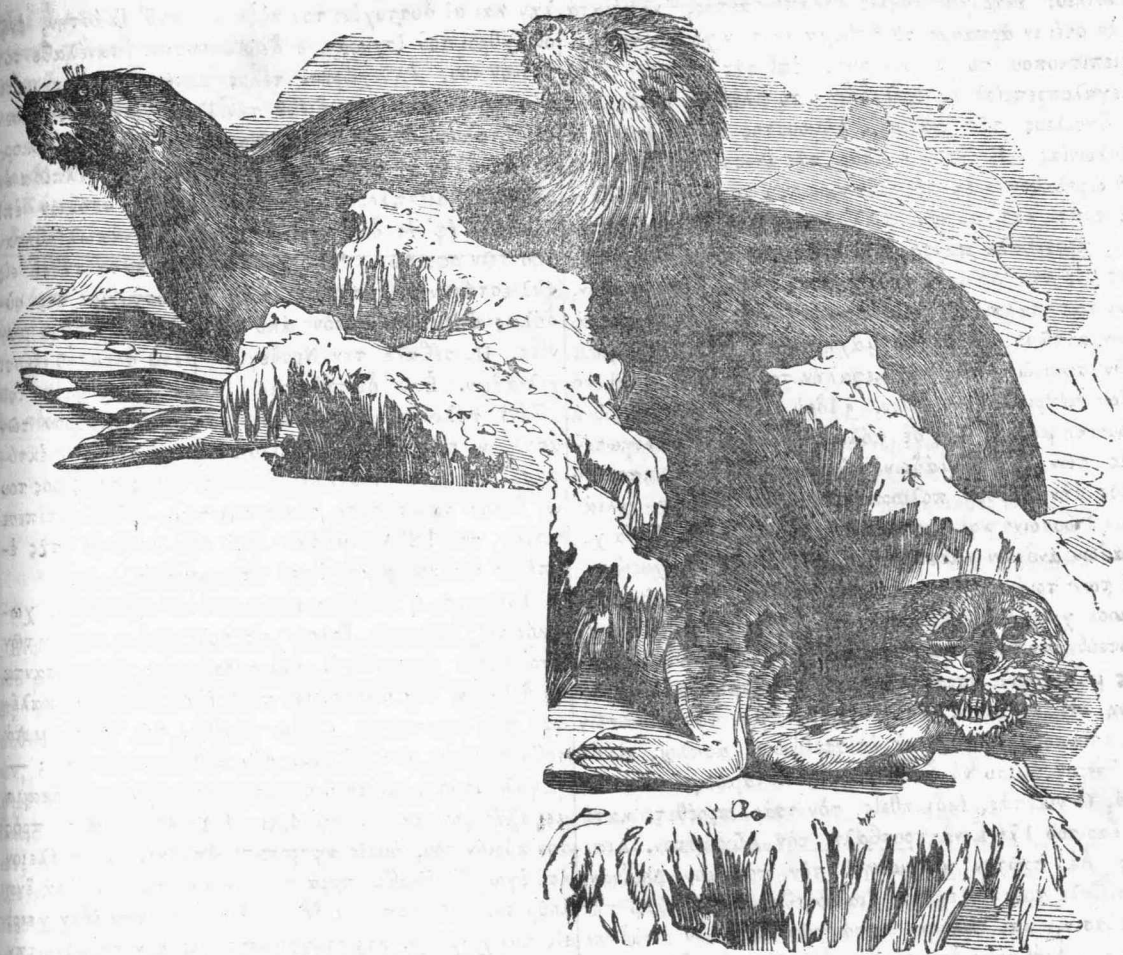
Τὰ ἀμφίβια τὰ ὁποῖα ὁ Κυβέρος συμπεριλαμβάνει εἰς τὴν τάξιν τῶν καθόλου *σαρκοβίων* *μαστογόρων* ὡς οἰκογενείαν αὐτῶν, ἀποτελοῦσι τὴν σήμερον ἰδιαιτέραν τάξιν περιλαμβάνουσιν οὐσιωδῶς ζῶα ἄνδρα, διάγοντα τὸ πλεῖστον τοῦ βίου των ἐντὸς τῆς θαλάσσης, καὶ διαιρούμενα εἰς δύο τμήματα τὰς φώκας καὶ τοὺς τριχούχους.

Αἱ φῶκαι ἔχουσι κεφαλὴν ὀπωσοῦν στρογγύλην καὶ ὁμοιάζουσιν κατὰ τι πρὸς τὴν τοῦ κυνὸς, ὀφθαλμοὺς μεγάλους, βλέμμα ἱλαρὸν καὶ νόησιν ἐπιδεικνύνον, ὧτα ὀλίγον ἢ οὐδόλως ἐξέχοντα, γλῶσσαν ὁμαλὴν καὶ τετμημένην πρὸς τὸ ἄκρον, καὶ τὰ μὲν πρόσθια μέλη καλυπτόμενα ἐντὸς τοῦ ὅλου δέρματος μέχρι τοῦ καρποῦ, καὶ φέροντα πέντε δακτύλους ἐνούμενους διὰ μεμβράνης καὶ ὠπλισμένους μὲ γαμφώνυχας· τὰ δ' ὀπίσθια καλυπτόμενα μέχρι τοῦ πέλματος καὶ λήγοντα εἰς πέντε δακτύλους καθὼς καὶ τὰ πρόσθια, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐνταῦθα ὁ ἀντίχειρ καὶ ὁ ὠτίτης εἰσι μακρότεροι τῶν ἄλλων. ἔχουσι δ' οὐρὰν ἐραχθεῖαν καὶ ὀδόντας τριῶν ειδῶν τοῦτ' ἐστὶ τέσσαρας ἕως ἐξ κοπτηρᾶς ἐκ τῶν ἄνω, καὶ τέσσαρας ἐκ τῶν κάτω, κυνόδοντας ὀξεῖς· καὶ γομφίους εἴκοσι, εἴκοσι δύο, ἕως εἰκοσιτέσσαρας τὸν ἀριθμὸν, κοπτεροὺς ἢ κωνικοὺς, χωρὶς νὰ διακρίνονται καθὼς εἰς τὰ λοιπὰ σαρκοδαίτα εἰς νόθους καὶ εἰς γνησίους.

Αἱ φῶκαι ζῶσι ἀγέληδόν, καὶ διατρέφονται ἐξ ἰχθύων καὶ μαλακίων, τρώγουσι δὲ πάντοτε ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἐνθα νέουσι μετὰ πολλῆς τῆς ταχύτητος, ἐνῷ εἰς τὴν ξηρὰν τοῦναντίον κινοῦνται δυσκόλως καὶ διὰ τοῦτο συλλαμβάνονται εὐκόλως ὑπὸ τῶν θηρευτῶν. Λέγεται ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα τὰ ὁποῖα εἶναι ἄλλως τε πολὺ νοήμονα, τιθασσεύονται εὐκόλως καὶ προσκολλώνται ἐντὸς ὀλίγου εἰς τοὺς διατρέφοντας αὐτά. Ἀπαντῶνται εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας, πρὸ πάντων ὅμως εἶναι ἀφθονώτερα εἰς τὰς παγωμένας θαλάσσας τοῦ νότου καὶ τοῦ βορρᾶ.

Υποδιακρίονται αἱ φῶκαι εἰς δύο οἰκογενείας τὰς ἰδίας φώκας καὶ τοὺς ὠτίτας ἢ τὰς ὠτογόρους φώκας αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνουσι τὰ ἐξῆς πέντε γένη· τὰς *καλοκεφάλους*, τὰς *στερορόγχιους*, τὰς *πελαγίας*, τὰς *στεμματόποδας*, καὶ τὰς *μακρορόγχιους*. Ἡ μεταξὺ Ἀδριατικῆς καὶ Ἑλλάδος ἀπαντωμένη *λευκόγαστρος φώκη* ἢ ἡ *μοναχὴ* ὑπάγεται εἰς τὸ γένος τῶν πελαγίων.

Εἰς τὴν πρώτην οἰκογένειαν, ἥτοι τὴν τῶν ἐξωτερικῶν ὧτα ἐχόντων φωκῶν, διακρίνομεν δύο κριώτερα εἶδη φώκην τὴν *χαιτήεσσαν* ἢ τὸν ἄλλως καλούμενον *θαλάσσιον λέοντα*, τὸν ὁποῖον παριστᾷ ἡ ὀπισθεν εἰκὼν, καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει μῆκος δεκαπέντε ἕως εἴκοσι ποδῶν, ἢ καὶ ἐπέκεινα, καὶ κατοικεῖ ὅλην τὴν Εἰρηνικὴν θάλασσαν· ὁ ἄρρὸν τούτου τοῦ εἶδους φέρει περὶ τὸν λαιμὸν πυκνὴν χαιτὴν καὶ τὴν *ἀλιάρатор* ἢ *θαλασσίαν ἄρκτον* ἥτις ἔχει μῆκος ὀκτὼ ποδῶν, στε-

ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΛΕΩΝ.

ρείται χείτης και κατοικεῖ τὸ βόρειον μέρος τοῦ αὐτοῦ Βέρηνικοῦ Ωκεανοῦ.

Εἶναι γνωστότατον ὅτι εἰς τὴν ἀλιεῖαν τῆς Φώκης καταγίνονται εἴτε Ἄγγλοι, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμερικῆς πρὸ πάντων διὰ τὸ δέρμα καὶ διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς εξαγόμενον ἔλαιον. Πρὸ πάντων ὅμως ἐπασχολεῖ ἡ τοιαύτη ἀλιεῖα τοὺς Γρουλανδοὺς, τοὺς Βιλανδοὺς, καὶ ἐν γένει τοὺς κατοίκους τῶν δύο πόλων, παρὰ τοὺς ὁποίους ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ περιέργου τούτου σαρκωδόρου ἀμφιβίου εἰσὶ χρήσιμα, δι' ἐνδυμασίαν καὶ τροφήν. Διότι ἐκ τοῦ δέρματος τούτου τοῦ ζώου κατασκευάζουσι σκεπάσματα, σανδάλια καὶ πολλὰ ἄλλα οἰκτικὰ σκεύη, ἐνῷ περιβάλλουσι μὲ αὐτὸ καὶ τὰ ξυλοσκέλετα καὶ ἀπλοῖκά σκάφη των. Τρώγουσι δὲ τὸ κρέας αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ λέπους κατασκευάζουσι ἔλαιον τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται εἰς τε τὸν φωτισμὸν τῶν καλυβῶν των, καθὼς καὶ εἰς τὸ μαγειρεῖν. Μεταχειρίζονται τὸν οἰσοφάγον διὰ κήλτας καὶ θράντας, ἐκ δὲ τῆς μεμβράνης τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος κατασκευάζουσι εἶδος θισκιᾶδος χρυσοῦ κατὰ τῆς βρογχίτιδος, ἐνῷ μεταχειρίζονται αὐτὴν καὶ εἰς τὰ παράθυρα ἀντὶ τῶν ὁλῶν ὡς διαφανῆ. Ὡς καὶ αὐτὰ τὰ γένεια τῆς Φώκης τὰ μεταχειρίζονται εἰς στολισμὸν τῆς κεφαλῆς, καθὼς μεταχειρίζονται ἐν Εὐρώπῃ τὰ πτερὰ διαφόρων καλλιχρῶν πτηνῶν.

T. E. Δ.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΙΒ΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ.

Κάρολος ὁ ΙΒ΄ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἐγεννήθη τὴν 27 ἰουνίου 1682. ἤρχισεν ὡς ὁ Ἀλέξανδρος, διότι ἐπταετὴς ὢν ἐδύνατο νὰ διοικῇ ἵππον. Μολονότι δὲ κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν ἐφάνη ἥπιος εἶχεν ὅμως εἰς τινας περιστάσεις ἀκαταμάχητον ἰσχυρογνωμοσύνην τὸ μόνον μέσον δι' οὗ ἠδύνατό τις νὰ κάμψῃ τὸν χαρακτῆρά του ἦτο νὰ τὸν ἐγγίσῃ εἰς τὴν τιμὴν του. Μεταφράσας ποτὲ εἰς αὐτὸν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁ διδάσκαλός του τὸν ἠρώτησε, τί ἐστοχάζετο περὶ τοῦ ἥρωος τούτου — σποχάζομαι, εἶπεν ὁ νέος ἡγεμὼν, ὅτι δύναμαι νὰ τὸν μιμηθῶ. — Ἀλλὰ, τῷ εἶπε, μόνον τριάκοντα δύο ἔτη ἔζησεν. — Ἄ! ἐπανελάβε, καὶ δὲν εἶνε ἀρκετὰ εἰς τὸν κατακτῆσαντα βασίλειαν; « Ἀνέφερον τοὺς λόγους τούτους εἰς τὸν πατέρα του, ὅστις ἀνέκραξεν. « Ἴδου ἀξιώτερος ἐμοῦ παῖς, ὅστις θὰ βαδίσῃ μακρότερον τοῦ μεγάλου Γουστάβου, » Κάρολος ὁ ἰα΄ ὁ πατὴρ του, ἀποθανὼν τὸ 1697 ἀφησεν εἰς τὸν υἱὸν του, δεκαπενταετῇ ὄντα, μέγαν ἀριθμὸν πτωχῶν μὲν ἀλλὰ μαχίμων ὑπηκόων. Εὐθράδυνε δὲ διὰ τῆς διαθήκης του τὴν ἐνηλικιότητα τοῦ υἱοῦ του μέχρι τοῦ δεκάτου ὁγδόου ἔτους· ἀλλ' ὁ νέος